

այնպիսի անմահական յիշատակներ են որ մահ-
կանացու հանգուցելոյն վախճանին վրայ արդէն
ոչ սակաւ մխիթարութիւն կըլլան մնացողաց :
Բայց մեր ազգին, եւ մանաւանդ Եղովիոյ բարե-
պաշտ ժողովրդեան աւելի մեծ մխիթարութիւնն
այս եղած պիտի ըլլայ, որ հանգուցեալ ծերունին
իրեն կատարելութեանցը արժանաւոր ժառանգ
բողոց խը ազնիւ որդիքը, որ են Ասլանեան

Մահտեսի Յովնանէս աղան եւ Պօղոս աղան, եւ
իրենց բարեպաշտութեամբը, ազգասիրութեամբն
ու ազնիւ բնաւորութեամբը բարեյիշատակ հո-
րերնուն պէս մեծ անուն հանած են ի Կոստան-
դնուպօլիս եւ ի Փոքրն Ասիա : Քաղցր է մեզ յի-
շատակել որ Մահտեսի Յովնանէս աղան եղաւ
նաեւ Փարիզու ազգային վարժարանիս նպաս-
տող առաջին բարերարներէն մէկը :

ԲԱԶՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ.

Զինուորին մէկը Աւաստովոյի պատերազմին
մէջ զնտակով մը ծուռկին կըզարնուի ու անկե-
լանոցը կըտարուի . վիրաբոյժները անդադար
վերքը կըխառնեն, որպէս զի մէջէն զնտակը
հանեն ու ջնն կընար գտնել :

Խեղճ զինուորը ալ ցաւին չկարենալով դիմա-
նալ. « Ի՞նչ կըփնտռէք » կըսէ :

— Գնտակը կըփնտռենք, կըպատասխանեն :

— Թէ որ այդ էր փնտռածնիդ, ինչո՞ւ մինչեւ
հիմա չըսիք. գրպանս է, կը կանչէ :

ԱԺԱՆ 21.

Մօտերս գեղացւոյն մէկը աշխոյժ ու դեռահա-
սակ ձի մը կըզնէ ածընկեկ գնով, եւ սաստիկուրա-
խացած կերբայ բարեկամներէն մէկուն կըցուցը-
նէ որ քաջ ձիապան է եղեր, եւ կըպատմէ անոր
քէ ինչ հնարքներ բանեցուցեր, ու որչափ լեզու
բախեր է անանկ ածան ձեռք ձգելու համար
գայն :

— Քանի՞ով գնեցիր, կըհարցընէ ձիապանը :

— Հինգ հարիւր ֆրանքի :

Զիապանը կըզարմանայ, կենդանւոյն չորս դին
կըղառնայ կըղիտէ, կողերը՝ ծնկուրները ոտուր-
ները կըզնէ կըշօշափէ. « Այս ձին հազար հինգ
հարիւր ֆրանք կարծէ, կըսէ. անշուշտ ասոր
տակը բան մը պիտի ըլլայ : Նորէն ձիուն չորս

դին կըղառնայ կընայի, բան չտեսներ : Նոյն
օրը սաստիկ քամի կըփչէր. ազնիւ ձին չվնա-
սուելու համար մէջքն ու ականջները ծածկեր են
եղեր . ձիապանը « Հանեցէք սա մէջքի ծած-
կոյքը » կըսէ. կըհանեն կըտեսնէ որ մէջքն ալ
բան չունի : « Ականջն ալ բացէք » կըսէ. եւ այն
ատեն դուրս կելլէ խաղբուրիւնը որ ականջին
մէկը քառւջույէ շինուած է եղեր :

Խեղճ գեղացւոյն սրտին ցաւն ու խոր տրտմու-
րիւնը անով ալ կաւելնայ որ չէր կընար ետ տալ
ձին, որովհետեւ ստակը վճարեր էր, եւ Գաղղիոյ
օրինաց գիրքը չէր կըցած գուշակել որ քառ-
ջույէ ականջով ձի գնողին իշխանութիւն տար ետ
դարձընելու գայն :

ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՐ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ԳԱՂԱՌՈՅ ՅԱՄԻՆ 1856.

Գաղղիոյ տէրութիւնը սովորութիւն ունի հինգ
տարին մէյմը ժողովուրդն համբելու. այս գովելի
սովորութիւնը բոլոր եւրոպայի բարեկարգ տե-
րութիւններն ալ ունին, որով ճիշդ կիմանան
իրենց ժողովրդեան բիւր, անոր պակսիւն ու
աճիւր :

Հոգի.

1856ին ժողովրդեան բիւն ելաւ.	36,039,364
1851ին.	35,785,170
1846ին.	35,400,486